

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Marta Cienkowska

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 14968 poseł Moniki Rosy z 2 lutego 2026 roku w sprawie ograniczenia dostępu do patostreamingu oraz transmisji walk freak fighterskich, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Osoby udostępniające szkodliwe treści audiowizualne, jeżeli prowadzą regularną działalność medialną (w szczególności patoinfluencerzy), mogą być klasyfikowane jako dostawcy usług audiowizualnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (zwanej dalej URiT)¹. W takiej sytuacji podlegają tym samym obowiązkom, co dostawcy VOD (w przypadku udostępniania treści na żądanie) albo nadawcy (w przypadku regularnych nadań na żywo). Na gruncie polskich przepisów, z informacji, które posiada MKiDN, wynika, że KRRiT kwalifikuje influencerów zarabiających na swojej działalności jako dostawców usług VOD².

W odniesieniu do patoinfluencerów pozostających w jurysdykcji innych państw członkowskich UE, mających odbiorców na polskim rynku (wydaje się, że na razie nie jest to dominująca grupa), problematyczną kwestią jest fakt, że nie wszyscy krajowi regulatorzy w UE uznają influencerów za dostawców usług audiowizualnych w rozumieniu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (AVMS)³. W ramach polskiej prezydencji w Radzie UE, Polska zaproponowała projekt Konkluzji Rady w sprawie oceny ram prawnych dotyczących audiowizualnych usług medialnych i usług platform udostępniania wideo⁴. Pośród najważniejszych postulatów skierowanych do Komisji Europejskiej w kontekście

¹ (Dz. U. z 2022 r, poz 1722 z późn. zm)

² <https://www.gov.pl/web/krrit/informacja-dla-osob-publikujacych-materialy-wideo>
<https://www.gov.pl/web/krrit/kara-pieniezna-za-brak-wpisu-audiowizualnej-uslugi-medialnej-na-zadanie-do-wykazu-prowadzonego-przez-przewodniczacego-krrit-wyegzekwowana-przez-regulatora>

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) zmieniona przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku

⁴ Ostatecznie Rada UE przyjęła Konkluzje Rady w sprawie oceny ram prawnych dotyczących audiowizualnych usług medialnych i usług platform udostępniania wideo (C/2025/2954) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:52025XG02954>

Informacja dotycząca zasad przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz praw osób, których dane są przetwarzane została zamieszczona na stronie www.gov.pl/kultura/bip w zakładce Polityka przetwarzania danych osobowych.

Identyfikator dokumentu: 2387896.10476430.10002050

zbliżającej się rewizji Dyrektywy AVMS znalazł się postulat jednoznacznego przesądzenia kwalifikacji influencerów jako profesjonalnych dostawców usług audiowizualnych na gruncie dyrektywy AVMS, tak by podejście to ujednoczyć w całej UE.

Treści patoinfluencerów udostępniane są m.in. na platformach udostępniania wideo. URiT nakłada pewne obowiązki również na te platformy oraz wyposaża w tym zakresie KRRiT w kompetencje. Największe platformy (takie jak YouTube) pozostają jednak poza polską jurysdykcją, nie mają więc do nich zastosowania polskie przepisy URiT ani kompetencje KRRiT. Dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych określa pewne minimalne standardy, które muszą być ustanowione we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do platform, m.in. procedury zgłaszania naruszeń i minimalne standardy co do regulaminów platform. KRRiT samodzielnie nie może jednak w łatwy sposób, bez stosowania szczególnych procedur, egzekwować obowiązków wynikających z przepisów innego państwa członkowskiego. W związku z powyższym konkluzje przyjęte w czasie polskiej prezydencji wskazują również na potrzebę przyjrzenia się, w ramach ewaluacji Dyrektywy AVMS, czy rozwiązania przewidziane na poziomie unijnym w stosunku do platform udostępniania wideo są wystarczające. W zakresie problemów transgranicznych dotyczących platform kluczowym narzędziem wydaje się być dostosowanie polskich przepisów do Digital Services Act⁵ (pozostający w kompetencji Ministerstwa Cyfryzacji; aktualnie projekty o numerach UC140 oraz UC 141; wcześniejsza ustawa, mająca na celu dostosowanie polskich przepisów do DSA została zawetowana przez Prezydenta⁶) oraz nowe procedury współpracy transgranicznej przewidziane przez European Media Freedom Act.

W odniesieniu do przekazów z tzw. freak fightów należy wskazać, że w ich dystrybucji w polskiej przestrzeni medialnej uczestniczy wiele podmiotów:

- a) część influencerów uczestniczy we freak fightach, więc w ich programach mogą się pojawiać treści audiowizualne dotyczące tych walk (ich fragmenty, fragmenty wydarzeń powiązanych takich jak konferencje prasowe), które mogą zawierać treści niezgodne z ustawą. W takiej sytuacji zastosowanie mogą znaleźć przepisy dotyczące dostawców usług VOD (ew. nadawców), egzekwowane przez KRRiT;
- b) organizatorzy części freak fightów (bądź podmioty z nimi ściśle powiązane) dostarczają transmisje w formie pay-per-view (za opłatą). Prowadzą również swoje kanały na platformach, gdzie treści udostępniane są również w formie VOD. Są w związku z tym dostawcami VOD – dotyczy ich więc obowiązek zgłoszenia do KRRiT (część z nich została wpisana do prowadzonego przez KRRiT wykazu) oraz obowiązują ich wszystkie zasady dotyczące dostawców VOD;
- c) zdarza się, że freak fighty są transmitowane także w formacie pay-per-view przez media bardziej tradycyjne, podlegające polskiej jurysdykcji, w ramach wpisanych do wykazu KRRiT usług VOD;
- d) ponadto kanały influencerów oraz organizatorów dostępne są na platformach udostępniania wideo (np. YouTube poza polską jurysdykcją, na gruncie prawa medialnego, jak wskazano wyżej, KRRiT musiałby zastosować procedury transgraniczne w celu zainicjowania egzekucji obowiązków platformy. Natomiast w związku z przepisami prawa irlandzkiego platforma musi przestrzegać pewnych

⁵ Regulation (EU) 2022/2065 of the European Parliament and of the Council of 19 October 2022 on a Single Market For Digital Services and amending Directive 2000/31/EC (Digital Services Act)

⁶ <https://www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=1757>

minimalnych standardów i w związku z tym udostępnić np. procedury zgłoszeniowe dostępne dla użytkowników).

W zakresie mechanizmu weryfikacji wieku należy wskazać, że zarówno dostawcy usług VOD, jak i nadawcy zobowiązani są do odpowiedniego klasyfikowania treści, które mogą stanowić zagrożenie dla małoletnich.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 4 URiT w odniesieniu do nadań (przekazów linearnych, na żywo) zabronione jest rozpowszechnianie wszelkich, bez wyjątku, audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc. Ponadto audycje lub inne przekazy, zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, inne niż wymienione powyżej, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6. Dodatkowo, w przypadku takich treści istnieje bezwzględny obowiązek oznaczenia ich odpowiednim symbolem. Wymogi te zostały dodatkowo doprecyzowane w rozporządzeniu KRRiT⁷. Za nieprzestrzeganie ww. zasad ustawodawca przewidział sankcję. Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 URiT, jeżeli nadawca narusza obowiązki wynikające z przepisów art. 18 ust. 1-5b, przewodniczący KRRiT wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną. W przypadku usług medialnych na żądanie (VOD) zgodnie z art. 47e URiT zabronione jest natomiast publiczne udostępnianie audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, w ramach której są dostępne w katalogu audycje lub inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 4 URiT, bez stosowania skutecznych zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed ich odbiorem. Dostawca audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, uwzględniając rodzaj treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny oraz stopień szkodliwości audycji lub innego przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych, jest obowiązany do odpowiedniego kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów.⁸ Także w tym przypadku, nieprzestrzeganie obowiązków zagrożone jest sankcją.⁹ Obowiązek stosowania skutecznych zabezpieczeń dotyczy na gruncie URiT również platform udostępniania wideo, niemniej jednak największe platformy pozostają poza polską jurysdykcją.

KRRiT jest konstytucyjnym organem, wyposażonym przez URiT w kompetencje w zakresie egzekwowania przepisów tej ustawy. MKiDN natomiast podejmuje działania na poziomie unijnym w celu inicjowania skutecznych rozwiązań uwzględniających transgraniczny charakter sygnalizowanych problemów w zakresie audiowizualnych usług medialnych. Monitoruje również obowiązujące krajowe przepisy i podejmuje działania, jeśli okaże się celowe wprowadzenie odpowiednich usprawnień na poziomie ustawowym w zakresie URiT. Równocześnie za jeden z kluczowych elementów działań zmierzających do ochrony małoletnich w sieci należy uznać wdrożenie na poziomie krajowym oraz egzekwowanie na

⁷ Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie kwalifikowania, rozpowszechniania i sposobu zapowiadania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na rozwój małoletnich (Dz.U. z 2022 r. poz. 938).

⁸ Wymogi te zostały dodatkowo doprecyzowane w Rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na rozwój małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych w audiowizualnych usługach medialnych na żądanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 913).

⁹ Art. 53c URiT.

poziomie unijnym Digital Services Act. Działania w zakresie dostosowania polskich przepisów do DSA podejmowane są przez Ministerstwo Cyfryzacji¹⁰.

Z poważaniem

z up. Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Sekretarz Stanu

Maciej Wróbel

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

¹⁰ W dniu 9 stycznia 2026 roku Prezydent RP odmówił podpisania ustawy z dnia 18 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (nr druku sejmowego 1757). Aktualnie Ministerstwo Cyfryzacji przedstawiło dwa projekty, mające na celu dostosowanie polskich przepisów do DSA (nr UC 140 oraz UC 141).